

ŠTÁTNY PEDAGOGICKÝ ÚSTAV

CIEĽOVÉ POŽIADAVKY NA VEDOMOSTI A ZRUČNOSTI MATURANTOV Z NEMECKÉHO JAZYKA ÚROVEŇ B2

Bratislava 2012

Schválilo Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky dňa 30. 8. 2013
pod číslom 2013-10834/28677:1-0922 s platnosťou od 1. 9. 2013.

ÚVOD

Cieľové požiadavky na maturitnú skúšku z nemeckého jazyka vymedzujú nároky na jazykové vedomosti a spôsobilosti žiaka v predmete nemecký jazyk na stredných školách, na ktorých sa štúdium končí maturitnou skúškou. Cieľom maturitnej skúšky je zosúladenie požiadaviek na jazykové vedomosti a komunikačné spôsobilosti žiakov a zjednotenie kritérií na hodnotenie osvojených jazykových vedomostí a komunikačných spôsobilostí žiakov.

Materiál bol vypracovaný na základe Štátneho vzdelávacieho programu pre vyššie sekundárne vzdelávanie a Spoločného európskeho referenčného rámca pre jazyky (SEERR). Dosiachnutím úrovni B1 a B2 sa zlepší možnosť mobility mladých ľudí v rámci Európy, štúdia v zahraničí a uplatnenia na európskom trhu práce.

Žiak na úrovni B2:

Rozumie hlavným myšlienkam zložitého textu na konkrétne aj abstraktné témy vrátane odborných diskusií vo svojej špecializácii. Komunikuje na takom stupni plynulosti a spontánnosti, ktorý mu umožňuje viesť bežnú konverzáciu s rodenými hovoriacimi bez toho, aby to pre ktoréhokoľvek účastníka interakcie predstavovalo zvýšené úsilie. Dokáže vytvoriť jasný, podrobný text na rozličné témy a vysvetliť svoje stanovisko k aktuálnym témam s uvedením výhod aj nevýhod rozličných možností.

Tematické okruhy

1. Rodina a spoločnosť

- a) životopis (osobné údaje: meno, bydlisko, dátum a miesto narodenia, rodinný stav, významné momenty v živote),
- b) členovia rodiny (zovňajšok, charakter, záľuby),
- c) rodinné vzťahy (vzťahy medzi súrodencami, rodičmi a deťmi, starí rodičia, pomoc v rodine, domáce práce, všedné dni a rodinné oslavy),
- d) predstavy o svojej budúcej rodine, partnerovi, bývaní, práci,
- e) rodina a spoločnosť (funkcie rodiny, rodina kedysi a dnes, generačné problémy a problémy monoparentálnych rodín, rozvodovosť, nízka pôrodnosť).

2. Domov a bývanie

- a) môj domov (opis prostredia, v ktorom bývam, zariadenie miestností),
- b) bývanie v meste a na vidieku (výhody a nevýhody),
- c) ideálne bývanie (vlastné predstavy o bývaní),
- d) domov a jeho význam v živote človeka (kultúra bývania u nás a v iných krajinách),
- e) problém bývania mladých rodín, kúpa a prenájom bytu, deti na sídliskách.

3. Ľudské telo, starostlivosť o zdravie

- a) ľudské telo,
- b) bežné a civilizačné choroby, úrazy, telesné a fyzické stavy, návšteva u lekára,

- v lekárni,
- c) zdravý spôsob života (správna životospráva, telesná a duševná hygiena),
 - d) zdravotnícka starostlivosť (prevencia, očkovanie),
 - e) štátne a súkromné zdravotníctvo (zdravotné poistenie, odborní lekári).

4. Doprava a cestovanie

- a) prípravy na cestu, dôvody, cieľ a význam cestovania (za prácou, na dovolenku, služobne),
- b) dopravné prostriedky (výhody a nevýhody jednotlivých dopravných prostriedkov),
- c) individuálne a kolektívne cestovanie (spôsob a druhy dopravy, druhy ubytovania, stravovanie),
- d) cestovanie kedysi a dnes, cestovanie v budúcnosti,
- e) možnosti cestovania do zahraničia.

5. Vzdelávanie

- a) školský systém (typy školských zariadení, skúšky, organizácia školského roka, klasifikácia, prázdniny),
- b) vyučovanie (rozvrh hodín, predmety, prestávky, školské stravovanie, aktivity na hodine),
- c) život žiaka (voľný čas, záľuby, mimoškolské aktivity, brigády, priatelia, vreckové),
- d) štúdium cudzích jazykov (výmenné pobyty, stáže, jazykové kurzy, au-pair),
- e) vzťah učiteľa k žiakovi a opačne.

6. Človek a príroda

- a) ročné obdobia, počasie,
- b) príroda okolo nás – fauna (zvieratá voľne žijúce, v ZOO, domáce) a flóra,
- c) stav životného prostredia (znečistenie zeme, vôd, ovzdušia), prírodné katastrofy,
- d) ochrana životného prostredia (národné parky, chránené územia, environmentálna výchova),
- e) vplyv životného prostredia na život človeka (poľnohospodárstvo, zdravá výživa, agroturistika).

7. Voľný čas, záľuby a životný štýl

- a) možnosti trávenia voľného času,
- b) organizovaný voľný čas (mimoškolské aktivity, krúžky, brigády),
- c) individuálne záľuby (umenie, kultúra, hudba, knihy, šport, domáce práce, príroda),
- d) vplyv zmien spoločnosti na trávenie voľného času (kedysi a dnes),
- e) trávenie voľného času rôznych vekových kategórií.

8. Stravovanie

- a) jedlá a nápoje počas dňa (raňajky, obed, večera), obľúbené jedlo,
- b) stravovacie možnosti a zariadenia (stravovanie v škole, doma, v reštaurácii),
- c) národné kuchyne – zvyky a špeciality (suroviny, jedlá, stolovanie),

- d) medzinárodné kuchyne (charakteristika, rozdiely, špeciality),
- e) zdravá kuchyňa (stravovanie detí, návyky, vegetariánstvo, diéty).

9. Multikultúrna spoločnosť

- a) sviatky - zvyky a tradície (cirkevné a štátne sviatky, folklórne tradície a rôzne podujatia),
- b) spolunažívanie ľudí rôznych národností v jednej krajine,
- c) zblížovanie kultúr (kontakty kedysi a dnes), osobné kontakty s inými kultúrami, tolerancia,
- d) negatívne javy (rasová diskriminácia, intolerancia, vzťah k menšinám),
- e) kultúrne hodnoty iných národov, spolužitie v Európe.

10. Obliekanie a móda

- a) vplyv počasia a podnebia na odievanie,
- b) odev a doplnky na rôzne príležitosti,
- c) výber oblečenia (móda, vek, vkus, nálada, možnosti), starostlivosť o oblečenie,
- d) módné trendy - farby, tvorcovia, módné prehliadky,
- e) „Šaty robia človeka“, šaty na mieru alebo konfekcia (v obchode s odevmi, u krajčírka).

11. Šport

- a) druhy športu (kolektívne, individuálne, letné a zimné, atraktívne športy, rekreačný a profesionálny šport),
- b) šport, ktorý ma zaujíma (aktívne, pasívne), dôvody,
- c) význam športu pre rozvoj osobnosti (fyzické a duševné zdravie, vôľové vlastnosti, charakter),
- d) významné športové podujatia, súťaže, olympijské hry,
- e) negatívne javy v športe (sláva, peniaze, doping).

12. Obchod a služby

- a) nákupné zariadenia (obchody, hypermarkety, trhoviská),
- b) služby (pošta, banka, polícia, čerpacia stanica),
- c) reklama a vplyv reklamy na zákazníkov,
- d) druhy a spôsoby nákupu a platenia (katalógový predaj, splátky, týždenný nákup),
- e) zahraničné výrobky u nás, export slovenských výrobkov.

13. Krajiny, mestá a miesta

- a) dôležité miesta v mojom živote (rodisko, miesto štúdií, miesto trávenia víkendov a prázdnin),
- b) sprevádzanie turistov (privítanie, základné informácie o pobyte),
- c) turisticky zaujímavé miesta (hrady, zámky, kúpele, jaskyne) a mestá,
- d) miesto vhodné na oddych a miesto na spoločenské vyžitie,
- e) miesto mojich snov.

14. Kultúra a umenie

- a) možnosti kultúry v meste a na vidieku (múzeá, výstavy, divadlá, kiná, koncerty, cirkus, tanec),
- b) obľúbená oblasť kultúry a umenia (žánre, známe osobnosti),
- c) návšteva kultúrneho podujatia,
- d) hudobné, filmové, divadelné a folklórne festivaly, atmosféra,
- e) ďalšie druhy umenia – folklór, maliarstvo, sochárstvo, architektúra – najznámejšie osobnosti.

15. Knihy a literatúra

- a) knihy, e-knihy - výber, čítanie,
- b) obľúbený autor a žánre,
- c) prečítané dielo spisovateľa a krajiny, ktorej jazyk sa učím (život a dielo spisovateľa),
- d) nositelia Nobelovej ceny za literatúru a ich diela,
- e) kríza v čítaní beletrie (príčiny, kupovanie kníh, služby knižníc, inštitútov).

16. Človek a spoločnosť

- a) morálka (správanie sa mladých a starších ľudí, etická výchova v rodine a v škole),
- b) spoločenská etiketa – stretnutia, pozdravy a blahoželanania, etiketa návštev: dôvody a čas, témy rozhovorov, pohostenie,
- c) normy a ich porušovanie (morálka a zákon, nedorozumenie a konflikt),
- d) prejavy záujmu a pomoci spoluobčanom v núdzi, sponzorstvo a sponzori (dôvody a podoby),
- e) vplyv spoločnosti na rodinu.

17. Komunikácia a jej formy

- a) typy komunikácie a jej význam (verbálna, neverbálna),
- b) komunikácia v rôznych situáciách (na verejnosti a v súkromí medzi mladými, mladými a staršími, na ulici, v škole, v rodine, v každodennom živote, vo výnimočných situáciách),
- c) moderné formy komunikácie (mobilný telefón, počítač - elektronická pošta, internet),
- d) jazyk ako dorozumievací prostriedok (výučba svetových jazykov, rozšírenosť a využitie cudzích jazykov),
- e) jazyk štandardný, hovorový, slang, odborný a pod.

18. Masmédiá

- a) typy masovokomunikačných prostriedkov (ich využitie, výhody, nevýhody),
- b) tlač (noviny, časopisy, rubriky) - výber, nákup, čítanie – obľúbené články,
- c) rozhlas, televízia (obľúbené typy programov, sledovanosť),
- d) vplyv masmédií na život jednotlivca, rodiny i spoločnosti,
- e) internet a jeho vplyv na človeka a spoločnosť.

19. Mládež a jej svet

- a) charakteristika mladých (zovňajšok, móda; vnútorná charakteristika: typické vlastnosti, záujmy),
- b) postavenie mladých v spoločnosti (práva a povinnosti, možnosti štúdia, práca, mladé rodiny),
- c) vzťahy medzi rovesníkmi a generačné vzťahy (konflikty - príčiny, prejavy, dôsledky),
- d) nezdravé javy v živote mladých (násilie, gamblerstvo, drogy),
- e) predstavy mladých o budúcnosti (očakávaná, túžby, obavy).

20. Zamestnanie

- a) typy povolání (fyzická a duševná práca), voľba povolania, jej motivácia,
- b) trh práce (ponuka pracovných miest a nezamestnanosť, žiadosť o zamestnanie, profesijný životopis, prijímací pohovor),
- c) pracovný čas a voľný čas (zdokonaľovanie práce, nové technológie),
- d) pracovné príležitosti doma a v zahraničí, pracovné podmienky (mzda, sociálna starostlivosť),
- e) kariéra a rodinný život, zamestnanosť žien (materská dovolenka), rekvalifikácia, dôchodcovia.

21. Veda a technika v službách ľudstva

- a) život kedysi a dnes (výdobytky vedy a techniky a životná úroveň, prístroje v domácnosti),
- b) pozoruhodné objavy a vynálezy vedy a techniky,
- c) veda a technika v službách človeka (elektronika, informatika, jadrová fyzika...),
- d) zneužitie vedy a techniky (zbrane, závislosti, násilie, konzumná spoločnosť, civilizačné choroby),
- e) človek a veda a technika v budúcnosti (nahradenie učiteľa počítačom, deti a počítače, únik mozgov).

22. Vzory a ideály

- a) pozitívne a negatívne charakterové vlastnosti, ideálny človek, kritériá hodnôt,
- b) človek, ktorého si vážim,
- c) skutoční a literárni hrdinovia,
- d) hrdinom sa človek nerodí, ale sa ním stáva (konanie človeka v hraničnej situácii),
- e) ja ako hrdina.

23. Vzťahy medzi ľuďmi

- a) medziľudské vzťahy (v rodine a v škole, susedské, generačné),
- b) priateľstvo a láska (hodnotový systém, postoje, stretnutia, oslavy),
- c) spoločenské problémy (vzťah spoločnosti a jednotlivcov k postihnutým, závislým a bezdomovcom),
- d) negatívne javy (agresivita, vandalizmus, egoizmus, ľahostajnosť),
- e) možnosti riešenia konfliktov.

24. Slovensko

- a) krajina a obyvatelia,
- b) miesta, ktoré by som odporučil cudzincom,
- c) zvyky, tradície, konvencie,
- d) stereotypy a predsudky,
- e) miesto Slovenska v zjednotenej Európe.

25. Krajina, ktorej jazyk sa učím

- a) krajina a obyvatelia,
- b) miesto, ktoré by som rád navštívil,
- c) výnimočnosť, zvyky, tradície a konvencie,
- d) stereotypy a predsudky,
- e) zjednotená Európa.

CIEĽOVÉ KOMPETENCIE

Cieľové kompetencie sú všeobecne formulované požiadavky na vedomosti a zručnosti, ktoré si má žiak osvojiť, ak chce štúdium nemeckého jazyka ukončiť maturitnou skúškou.

Všeobecné kompetencie

Všeobecné kompetencie používateľa cudzieho jazyka zahŕňajú jeho vedomosti a praktické schopnosti, osobnú zainteresovanosť aj schopnosť učiť sa.

Žiak:

- uplatňuje vedomosti týkajúce sa zemepisných, hospodárskych, spoločensko-ekonomických a kultúrnych reálií,
- správa sa v súlade s konvenciami príslušných krajín,
- uplatňuje získané vedomosti a zručnosti v každodennom živote,
- chápe potrebu celoživotného vzdelávania sa v nemeckom jazyku,
- získava nové vedomosti a spôsobilosti uvedomelo,
- opakuje si osvojené vedomosti a dopĺňa si ich,
- uplatňuje stratégie učenia sa cudzieho jazyka,
- uplatňuje osvojené vedomosti a spôsobilosti v príprave na svoje budúce povolanie.

Komunikačné kompetencie

Na uskutočnenie komunikačného zámeru a potrieb sa vyžaduje správanie, ktoré je primerané danej situácii a bežné v krajinách, kde sa nemeckým jazykom hovorí. Komunikačné jazykové kompetencie zahŕňujú nasledovné zložky:

a) jazykové kompetencie

Žiak vie a používa:

- slovnú zásobu vrátane frazeológie v rozsahu komunikačných situácií a tematických okruhov (lexikálna kompetencia),
- morfológické a syntaktické javy (gramatická kompetencia), slovtvorbu a funkcie gramatických javov (sémantická kompetencia),
- zvukové a grafické prostriedky jazyka (fonologická kompetencia: ortografická a ortoepická).

b) sociolingválne kompetencie

Žiak vie:

- komunikovať v rôznych spoločenských úlohách v bežných komunikačných situáciách,
- používať verbálne a neverbálne výrazové prostriedky v súlade so sociokultúrnym úzom v nemecky hovoriacich krajinách,
- správne reagovať v rôznych spoločenských situáciách (pozdravy, oslovenie, nadviazanie rozhovoru, zvolania),
- dodržiavať konvencie slušnosti (vyjadrenie záujmu o druhého, výmena názorov, informácií, vyjadrenie obdivu, srdečnosti, pohostinnosti, obdarovanie, vyhýbanie sa priamym príkazom, vyjadrenie poľutovania, ospravedlnenia, vyhýbanie sa opravovaniu, protirečeniu, poučovaniu, primerané používanie slov ďakujem, prosím, vyhýbanie sa vyjadreniu asertívnej nadradenosti, neprimeranému sťažovaniu sa, neprimeranej nespokojnosti),
- používať výrazy ľudovej múdrosti (príslovia, porekadlá, ustálené spojenia), si uvedomiť rozdiely registra (veľmi formálneho, formálneho, neformálneho, rodinného, intímneho).

Žiak dokáže uplatňovať širokú škálu jazykových funkcií, používajúc bežné prostriedky neutrálneho štýlu. Uvedomuje si konvencie slušnosti a podľa nich aj koná.

Uvedomuje si najvýznamnejšie rozdiely medzi zvyklosťami, postojmi, životnými hodnotami v krajinách, ktorých jazyk sa učí, a porovnáva ich s vlastným postojom, životnými hodnotami a zvyklosťami vo vlastnej krajine.

c) pragmatické kompetencie

Žiak vie:

- ako prehovoriť (zámer, téma, následnosť, príčina, kohézia, koherencia, štýl, register, rétorika),
- ako funkčne využívať jazykové prostriedky na získavanie informácií, vyjadrenie postojov (súhlas, nesúhlas), na vyjadrenie modalít (povinnosť, schopnosť), vôle (túžby, zábery), emócií (radosť, uspokojenie, nevôľa, záujem, prekvapenie, rozčarovanie, strach), na vyjadrenie etických zásad (ospravedlnenie, ľútosť, poľutovanie, súhlas, nesúhlas, pozdravenie, žiadosť, odmietnutie, začatie, udržiavanie a ukončenie rozhovoru),

- ako zostaviť prehovor vzhľadom na interaktívnu (výmena informácií) alebo transakčnú (sprostredkovanie informácií) schému.

Komunikačné jazykové činnosti a stratégie

V obidvoch častiach maturitnej skúšky (externej i internej) sa preverujú receptívne (počúvanie s porozumením, čítanie s porozumením) a produktívne (ústny prejav a písomný prejav) činnosti a stratégie.

Počúvanie s porozumením (Hörverstehen)

Žiak dokáže porozumieť živej alebo vysielanej spisovnej reči na známe aj neznáme témy, s ktorými sa bežne stretáva v osobnom, spoločenskom, akademickom alebo pracovnom živote. Iba mimoriadny hluk v okolí, neadekvátna štruktúra prejavu a/alebo používanie idiómov ovplyvňuje jeho schopnosť porozumieť. Dokáže pochopiť hlavné myšlienky propozične a jazykovo zložitej reči na konkrétne aj abstraktné témy, ktoré sú podané v spisovnom jazyku, vrátane odborných diskusií vo svojom odbore. Dokáže sledovať dlhšiu a zložitú argumentáciu za predpokladu, že téma je dostatočne známa a postup prezentácie je vyznačený explicitnými prostriedkami (SERR, s. 68).

Cieľové požiadavky

Žiak dokáže:

- identifikovať tému hovoreného prejavu,
- pochopiť hlavnú myšlienku,
- porozumieť základným informáciám a dôležitým detailom,
- rozlíšiť základné a rozširujúce informácie,
- pochopiť úmysel hovoriaceho,
- uvedomiť si logickú štruktúru textu,
- rozlíšiť rôzne názory a stanoviská,
- rozlíšiť citové zafarbenie prejavu,
- pochopiť význam neznámych slov a slovných spojení na základe kontextu,
- zachytiť špecifické informácie.

Čítanie s porozumením (Leseverstehen)

Žiak dokáže čítať do značnej miery samostatne, pričom používa techniku a rýchlosť čítania zodpovedajúcu rôznym textom a účelom a dobre sa orientuje pri výbere orientačných materiálov.

Má širokú aktívnu slovnú zásobu na čítanie, ale málo frekvencované idiómy mu môžu spôsobovať určité ťažkosti (SERR, s. 71).

Cieľové požiadavky

Žiak dokáže:

- identifikovať tému textu, postihnúť hlavnú myšlienku,
- porozumieť základným informáciám a dôležitým detailom,
- rozlíšiť základné a rozširujúce informácie,
- vyhľadať špecifické a detailné informácie v rôznych náročnejších textoch,
- rozumieť obsahu autentického, faktografického a beletristického textu a článkom z tlače,
- pochopiť tému a hlavnú myšlienku primerane náročného textu,
- pochopiť úmysel autora,
- zachytiť logickú štruktúru textu,
- rozlíšiť rôzne názory a stanoviská,
- rozlíšiť v texte fakty, názory, závery,
- rozpoznať citové zafarbenie textu,
- odhadnúť význam niektorých slov v texte na základe kontextu,
- pochopiť význam neznámych slov a slovných spojení na základe kontextu.

Ústny prejav (Sprechen)

Ústny prejav – interakcia

Dokáže používať jazyk plynulo, presne a účinne v širokom rozsahu všeobecných, akademických, profesijných tém alebo tém na voľný čas a jasne označuje vzťahy medzi myšlienkami. Dokáže komunikovať spontánne a gramaticky správne bez toho, aby musel obmedzovať rozsah toho, čo chce povedať, a volí takú rovinu formálnosti, ktorá zodpovedá daným okolnostiam. Dokáže sa zúčastniť na interakcii natoľko plynulo a spontánne, že mu to umožňuje viesť bežný rozhovor s rodenými hovoriacimi a udržiavať s nimi vzťahy bez toho, aby to pre niektorého účastníka komunikácie znamenalo zvýšené úsilie. Dokáže naznačiť, akú dôležitosť pripisuje udalostiam a zážitkom, dokáže jasne vysvetliť a obhájiť názory pomocou vhodných argumentov (SERR, s. 76).

Ústny prejav – produkcia

Dokáže podať jasný a systematicky rozvinutý opis a prezentáciu so zvýraznením hlavných myšlienok a uvedením podrobností. Dokáže vytvoriť jasný a podrobný opis a vyjadrovať sa zrozumiteľne na rôzne témy, ktoré majú vzťah k jeho predmetu záujmu, rozvádza myšlienky a dopĺňa ich o argumenty a patričné príklady (SERR, s. 60).

Cieľové požiadavky

Žiak dokáže:

- ústne sa vyjadriť k témam, týkajúcim sa štandardných situácií z vlastného zázemia, a k témam spojeným s uvedenými tematickými okruhmi,

- podieľať sa (začať, udržiavať, ukončiť) na rozhovoroch o známych témach,
- získať a sprostredkovať informácie o prítomných, minulých a budúcich udalostiach,
- vyjadriť svoj názor a odôvodniť ho,
- opísať osoby, predmety a činnosti,
- súvislo opísať skúsenosti, sny, nádeje a ciele,
- porozprávať príbeh,
- vyjadriť pocity a city (nespokojnosť, obdiv, odmietnutie, radosť, hnev, smútok...),
- vyjadrovať sa plynulo a správne k rôznym všeobecným témam,
- argumentovať, zdôvodniť a presadiť svoj názor, navrhnúť riešenie,
- požiadať o vysvetlenie,
- sformulovať problém a vyjadriť vlastnú mienku,
- porovnať súvislosť,
- vyjadriť nápady, dojmy, predstavy.

Písomný prejav (Schreiben)

Žiak dokáže napísať jasný, podrobný text na celý rad tém vzťahujúcich sa na jeho oblasť záujmu, pričom syntetizuje a vyhodnocuje informácie a argumenty z celého radu zdrojov. Dokáže presvedčivo vyjadrovať nové informácie a názory v písomnej forme a oznamovať ich iným (SEERR, s. 63, s. 85).

Cieľové požiadavky

Žiak dokáže:

- napísať pozdrav, pozvanie, odkaz, blahoželenie, telegram,
- opísať osobu, predmet, miesto, činnosť, situáciu,
- napísať súvislý text, v ktorom vyjadrí svoje názory, postoje, myšlienky, city,
- napísať referát, diskusný príspevok, správu, rozprávanie,
- napísať súkromný a formálny list, žiadosť, životopis, sťažnosť, reklamáciu, inzerát.

Interaktívne (integrované) zručnosti

Pod pojmom interaktívne (integrované) zručnosti sa rozumie ústny, resp. písomný prejav na základe vizuálneho alebo sluchového podnetu (texty, grafy, schémy, obrazy, diagramy, audionahrávky).

Cieľové požiadavky

Žiak dokáže:

- zvládnuť situácie z bežného života (obchody, dopravné prostriedky, cestovná kancelária, orientácia v meste),
- reprodukovať dej jednoduchého príbehu alebo opisu, literárneho textu alebo filmu

- a opísať svoju reakciu,
- sformulovať hlavnú myšlienku textu, základné, rozširujúce a špecifické informácie textu,
 - vybrať postavu, epizódu a zdôvodniť výber,
 - tvoriť hypotézy, domnienky, očakávania k textu, prípadne k častiam textu,
 - reagovať na inzeráty, ponuky a vyžiadať si presnejšie informácie,
 - vymieňať si informácie v oblasti svojich záujmov,
 - podať obsah textu na základe daných údajov,
 - interpretovať a komentovať text podľa vlastnej fantázie,
 - podieľať sa na rozhovoroch a diskusiách, zaujať postoj a vysvetliť ho,
 - zhrnúť obsah textu (resumé),
 - argumentovať na základe textu,
 - zapracovať dané informácie do vlastného ústneho alebo písomného prejavu.

JAZYKOVÉ KOMPETENCIE (SPRACHMITTEL)

Pri preverovaní úrovne ovládania jazykových prostriedkov nejde o preverovanie odbornej terminológie ani o skúšanie pravidiel tvorenia daných javov, ani o ich taxatívne vymenovanie, ale o ich adekvátne použitie v písomnom a ústnom prejave a porozumenie pri počúvaní a čítaní.

1. Zvuková stránka jazyka (Aussprache, Intonation)

Žiak sa vie vyjadrovať spisovným jazykom s jeho správnu výslovnosťou a intonáciou.

Žiak vie správne používať:

- pravidlo o asimilácii: das **B**uch,
- slovný prízvuk: sagen, bekommen, **A**pril,
- vetný prízvuk,
- intonáciu nemeckej vety:
oznamovacej: Heute ist er zu Hause.
opytovacej: Wohin gehst du? Kommst du mit?
rozkazovacej: Sag es nicht!

Žiak vie správne vyslovovať:

- zaokrúhlené samohlásky ö, ü: blöd, dünn,
- dvojhlásky äu, eu, ei, ie: Mäuse, heute, nein, vier,
- zatvorené e: sehen, krátke e: Bett, kämmer,
- otvorené e: kämen, Nähe,
- neprízvučné, redukované e: bitte,
- Ich- / Ach-Laut: ich, auch,
- ng: Junge.

2. Morfológia (Morphologie)

2.1 Slovesá (Verben)

2.1.1 Osoba, číslo (Person, Numerus): ich / wir; du / ihr; er, sie, es / sie, Sie.

2.1.2 časovanie, časy (Zeitformen):

prítomný čas	Präsens: er macht, er badet, er fährt,
minulé časy	Präteritum: er machte, er badete, er fuhr, Perfekt: er hat gemacht / kontrolliert / erzählt, er ist gewandert/ aufgewacht, er hat gegessen / empfunden / angeboten, er ist gegangen / gelungen / eingeschlafen, Plusquamperfekt: er hatte gemacht / gegessen, er war gewandert / geblieben,
budúci čas	Futur I: er wird baden / fahren.

2.1.3 slovesný spôsob (Modus)

oznamovací spôsob	Indikativ:	er liest, wir gehen,
rozkazovací spôsob	Imperativ:	Arbeite! / Lies! / Lauf(e)! Arbeitet! Lest! Lauft! Arbeiten, lesen, laufen wir / Sie!
podmieňovací spôsob	Konjunktiv II:	er wäre / hätte / würde / müsste,
	prítomný čas:	er würde... baden / essen,
	Konjunktiv II:	er wäre gewesen, aufgewacht, geblieben, gefahren,
	minulý čas:	er hätte gehabt, gemusst, gearbeitet, empfohlen.

2.1.4 slovesný rod (Genus verbi)

činný rod	Aktiv		er schreibt, er fährt, er ist, er arbeitet,
trpný rod	Vorgangspassiv	Präsens:	er wird gerufen,
priebehový		Präteritum:	er wurde gerufen,
		Perfet:	er ist gerufen worden,
stavový	Zustandspassiv	Präsens:	er ist gemacht,
trpný rod		Präteritum:	er war gemacht.

2.1.5 neurčité tvary (infinite Formen)

infinitív činný	(Infinitiv Aktiv):	Infinitiv (I)	machen, fahren,
		Präsens:	
infinitív trpný	(Infinitiv Passiv):	Präsens:	gemacht werden,
príčasie prítomné	(Partizip I):		sehend, wandernd,
činné			
príčasie minulé	(Partizip II):		gemacht, gearbeitet; gefahren,
trpné			empfohlen.

2.1.6 „zvláštné slovesá“ („besondere“ Verben)

haben, sein, werden,
lassen,
brennen, kennen, nennen, rennen,
bringen, denken,
wissen,
spôsobové slovesá (Modalverben).

2.1.7 zvrtné slovesá

reinreflexive Verben:	sich erholen, sich freuen, sich etwas ausbitten,
teilreflexive Verben:	(sich) beruhigen, (sich) erlauben,
reziproke Verben:	sich lieben, sich helfen.

2.1.8 nepravidelné slovesá (unregelmäßige / starke Verben)

backen	pfeifen
beginnen	raten; be-
beißen,	reißen; zer-, ab-
beweisen	reiten
biegen; ab-	riechen
bieten; an-, ver-	rufen; an
binden; an-, ver-	schaffen
bitten	scheiden; ent-
bleiben	scheinen; er-
braten	schieben; ver-, unter
brechen; ab-, aus-, zer-	schießen; er
empfehlen	schlafen; ein-, ver-, durch-
erschrecken	schlagen; vor-, zer-
essen; auf-	schließen; ab-, ver-
fahren; an-, weg-, ab-, über-, um-	schmelzen; zer-
fallen; ein-, aus-, durch-, ge-	schneiden; ab-, zer-
fangen; an-	schreiben; auf-, ver-
finden; statt-, empf-	schreien; an-
fliegen	schweigen
fliehen	schwimmen
fließen	sehen; an-, um-, über-
fressen	singen
frieren; er-	sinken
geben; aus-, auf-	sitzen
gehen; weg-, fort-, ver- unter- ein- um-	sprechen; be-, ver-
gelingen	springen

gelten	stehen; auf-, be-, ent-, ver-
genießen	stehlen
geschehen	steigen; ein-, aus-, um-, be-
gewinnen	sterben; aus-
gießen	stoßen; an-, zu-
halten; an-, er-, unter-	streiten
hängen	tragen; bei-, vor-
heben	treffen; be-
heißen	treiben; auf-, aus-
helfen	treten; auf-, aus-
hinweisen	trinken; aus-, be-, er-
klingen	tun; an-
kommen; an-, be-, um-	vergessen
laden; ein-	verlieren
lassen; zu-, ver- hinter-	verschwinden
laufen	wachsen
leiden	waschen
leihen; aus-, ver-	werben; be-
lesen	werfen
liegen	wiegen
messen	ziehen; an-, aus-, um-, über-
nehmen; auf-, an-, ein-, teil-, unter-	zwingen

2.2 Podstatné mená (Substantive)

2.2.1 rod (Genus)

mužský, ženský, stredný (Maskulinum, Femininum, Neutrum): der Garten, die Tür, das Haus,
rod v zloženinách (Genus der Komposita): der Tiergarten, die Eingangstür, das Gasthaus.

2.2.2 člen (Artikel)

ne- / určitý člen (der un- / bestimmte Artikel): Dort steht ein Mann. Den Mann kenne ich.

bez člena (der Null-Artikel): mit Frau und Herrn Schmidt, Familie Bauer, Professor Neurath,
Österreich, Berlin, Slowake, Spanisch lernen, Test in Physik, Zeit haben, Musik hören, nach / zu
Hause, Kuchen essen, 100 Gramm Wurst, Frankfurter Zeitung, Peters Sohn, wessen Auto?,
dessen Tochter.

2.2.3 číslo (Numerus)

Jednotné číslo (Singular):

- podstatné mená len v jednotnom čísle (Singularerantum): das Geld, das Alter, der
Frieden, die Zeit, die Kälte, die Geduld, der Lärm, usw.
- vlastné mená: der Schwarzwald,
- látkové mená: der Zucker, das Wasser,

- abstraktné mená: der Hunger, die Klugheit,
- podstatné neurčitky: das Schwimmen.

Množné číslo (Plural):

- podstatné mená len v množnom čísle (Pluraletantum): die Ferien, Tropen, Eltern, Kosten, Geschwister usw.

Zakončenia množného čísla (Pluralendungen):

Mužský rod (Maskulinum):

- koncovka: -e/ä, ö, ü, äu-e: Tage/Säle, Söhne, Flüsse, Bäume, Tische,
- koncovka -er/ä, ö, ü, äu-er: Geister/Wälder, Götter, Würmer,
- koncovka 0/ (Nomen, die auf -er, -en, -el, -chen, -lein enden) ä, ö, ü: Onkel, Fehler/Väter, Böden, Brüder,
- koncovky -n, -en: Kollegen, Bären, Seen, Schmerzen, Spatzen, Herrn,
- koncovka -s: Klubs, Jungs, Zoos, Staus

Ženský rod (Femininum):

- koncovky -n, -en: Katzen, Uhren, Fristen,
- koncovka -e/ä, ö, ü, äu -e: Kenntnisse/Hände, Nöte, Kühe, Bräute, Bäume, 0/ö, ü: Töchter, Mütter,
- koncovka -s: Muttis, Omas

Stredný rod (Neutrum):

- koncovka -e: Jahre, Gerichte, Geräte, Geräusche, Gedichte,
- koncovka -er/ä, ö, ü, äu-er: Kinder/Dächer, Dörfer, Güter, Häuser, Länder, 0/ö: Gebirge, Klöster,
- koncovky 0 (Nomen, die auf -er, -en, -el, -chen, -lein enden): Mädchen, Zeichen, Fenster, Muster,
- koncovka -s: Autos,
- koncovky -n, -en: Augen, Ohren, Betten.

2.2.4 pád (Kasus) - singulár / plurál

Nominativ	der/ein,	das/ein,	die/eine	die/-
Genitiv	des/eines	des/eines	der/einer	der/-
Dativ	dem/einem	dem/einem	der/einer	den/-
Akkusativ	den/einen	das/ein	die/eine	die/-

2.2.5 zdrobneniny (Deminutiva)

- chen: das Männchen, das Brötchen, das Blümchen, das Bäumchen, das Bettchen,

- lein: das Büchlein,
- i: die Mami, der Vati.

2.2.6 spodstatnené prídavné mená (substantivizované Adjektive)

der Bekannte, mit einem/meinem Verwandten, beide Kranken, viele Verletzte, etwas Neues.

2.2.7 vlastné mená (Eigennamen)

- mená osôb (Personennamen): der kleine Fritz, der Dichter Gerhart Hauptmann / Professor Schmidt, Kinder von Rolf / Rolfs und Helgas Kinder, Doktor Stahls Referat, das Ei des Kolumbus,
- názvy národov, národností a obyvateľov miest (Einwohnernamen): Berliner/-in, Bratislavaer/-in, Deutsche/-r, Österreicher/-in, Slowake/-kin, Spanier/-in,
- zemepisné mená (geographische Namen): die Schweiz, Deutschland, die USA, der Bodensee, die Ostsee, die Hohe Tatra, die Alpen.

2.3 Prídavné mená (Adjektive)

2.3.1 v prísudku (prädikativ)

v základnom tvare (in der Grundform): Das Wetter ist, wird, bleibt schön.
Das kommt mir interessant vor.
Ich halte das für richtig.

2.3.2 v prívlastku (attributiv)

v základnom tvare (in der Grundform): ganz Berlin, halb Europa,

skloňovanie (Deklination):

- po určitom člene (nach dem bestimmten Artikel): der hohe Preis, für die guten Freunde,
aj po: dieser, jeder, jener, solcher, mancher, welcher,
v množnom čísle: alle, beide, keine; meine,
- po neurčitom člene (nach dem Artikel): eine kleine Pause, mit einem netten Jungen,
aj po: kein, mein,
bez členu: kalter Tee, kluge Worte, saure Gurken,
aj po: zwei, viele, einige, andere, einzelne, mehrere, verschiedene, zahlreiche, unzählige
viele schöne Tage.

2.3.3 stupňovanie (Komparation)

1. stupeň (Positiv): Er ist (nicht) so groß wie Peter.
2. stupeň (Komparativ): Er ist größer als ich.; ein/kein kleineres Haus.

3. stupeň (Superlativ): Sie ist die klügste.
Er ist der schnellste von (unter) allen.

zvláštné formy (besondere Formen): gut, viel, hoch, groß, nah.

2.3.4 zemepisné prídavné mená

die Weiße Elster, der Thüringer Wald,
Bratislavaer Burg,
Schweizergarde,
Holsteinische Schweiz, Britisch-Honduras,
eine deutsch-amerikanische Flugverbindung,
Großbritannien.

2.4 Zámená (Pronomen)

- osobné (Personalpronomen): ich, du,
- privlastňovacie (Possessivpronomen): mein, dein,
- ukazovacie (Demonstrativpronomen): der, die das; dieser, jener, derselbe,
- opytovacie (Interrogativpronomen): wer, was, welcher, was für ein,
- zvrtné (Reflexivpronomen): mich/mir, dich/dir,
- vzťahné (Relativpronomen): der, die, das,
- neurčité (Indefinitpronomen): einer, eine, eins / welche, man, jemand, jeder, alle, alles, etwas, ein bisschen, viel/-e, wenig/-e, einige, mehrere,
- vymedzovacie (Negationspronomina): kein; keiner, keine, keins; niemand, nichts.

2.5 Číslovky (Numeralien)

- základné (Kardinalzahlen): eins, sechzehn, siebzehn, dreißig, einundsiebzig, tausend, eine Million, Fünf Tassen sind schon sauber,
- násobné (Wiederholungs-, Vervielfältigungszahlwörter): einmal, dreimal,
- radové (Ordinalzahlen): der erste, dritte, siebte, achte, hundertste, mein zweiter Urlaub, der zwanzigste Versuch,
- výpočtu (Aufzählungswörter): erstens, zweitens, drittens,
- zlomky (Bruchzahlen): ein Drittel, Viertel eine Hälfte, dreieinhalb,
- desatinné čísla: eins Komma fünf,
- určovanie času (Zeitangaben): um halb zwei, zehn nach eins, fünf vor drei,
- dátum, letopočet: Es passierte am siebten März 2000, im Jahre 1994. Er ist 1989 geboren.
- vyjadrenie množstva (Mengeangaben): ein Meter, zwei Kilogramm, sechs Liter, drei Stück Seife, vier Flaschen Saft, zwei Paar Schuhe,
- mena (Währung): Euro,
- početové úkony (Rechnen): sechs plus (minus, mal, dividiert durch) zwei,

- spodstanené číslovky (substantivierte Zahlwörter): eine Eins in Deutsch, mit einer Sechs fahren, ein Hundert, eine Milliarde,
- podielové (Verteilungszahlwörter): je ein Stück, je drei Mann, zu zweit,
- druhové (Gattungszahlwörter): zweierlei Tuch.

2.6 Príslovky (Adverbien)

wie, wo, woher, wohin, hier, dort, oben, rechts, drinnen, heute, bald, damals, schon, bisher, seitdem, manchmal, mehrmals, anders, gern, sehr, so, besonders, mehr, meistens, genug, völlig, wohl, vielleicht, also, deshalb, sonst, trotzdem.

2.6.1 stupňovanie

sehr, viel, gern, oft,
äußerst, mindestens, höchstens, spätestens, wenigstens.

2.6.2 zámenné príslovky (Pronominaladver)

opytovacie: Worüber ärgerst du dich?

ukazovacie: Ich träume davon.

2.6.3 príslovky smeru

Gehst du hinauf? Komm herein!

Bring das Buch 'runter!

Ich setze mich dorthin. Holst du das hierher?

2.7 Predložky (Präpositionen)

- predložky s datívom: aus, bei, mit, nach von, zu, seit, außer, ab, seit, von – bis, von...an, binnen, gegenüber, entgegen,
- predložky s akuzatívom: durch, für, gegen ohne, um, bis, bis...an, entlang,
- predložky s datívom alebo akuzatívom: an, auf, in, über, unter, vor, hinter, neben, zwischen,
- predložky s genitívom: während, dank, trotz, außerhalb, innerhalb, inmitten, statt, wegen, infolge, anlässlich, jenseits, diesseits.

2.8 Častice (Partikeln)

Ja, nein, doch, bitte, danke, aber, doch, ja, bloß, nur, eben, denn, eigentlich, einfach, schon, überhaupt, wohl.

2.9 Citoslovčia (Schallwörter)

Autsch!, Au!, Ah!, Oh!, Uh!, Ach, Uff!, Ssst!, Hurra!, Bravo! wau, miau, peng.

3. Vetná skladba (Syntax)

3.1 Jednoduchá veta (Einfacher Satz)

3.1.1 postavenie slovesa (Stellung des finiten Verbs)

- určitý slovesný tvar na druhom mieste:
Er fährt nach Australien. Warum fährt er nach Australien?
- určitý slovesný tvar na prvom mieste:
Kommst du heute zu uns? Komm heute zu uns!
- slovesný tvar na poslednom mieste vo vete:
Wenn ich gestern nur gekommen wäre!

3.1.2 vetný rámec (Satzklammer)

- na konci vety stojí:
- infinitív: Ich muss morgen nach Hause fahren.
Lässt du mich ein bisschen ausruhen?
Ich werde für 2 Jahre in die USA fahren.
- prídavné mená minulého času: Wir haben alles in 2 Stunden geschafft.
Das Haus ist vor 10 Jahren gebaut worden.
- odlúčiteľné predpony: Ich mache das Fenster zu.

3.1.3 porušovanie vetného rámca (Ausklammerung)

Er ist so schnell gelaufen wie ich.
Das Buch hat mir besser gefallen als der Film.
Es hat angefangen zu regnen.

3.2 Súvetie (Zusammengesetzter Satz)

3.2.1 prirad'ovacie súvetie (Satzverbindung)

- priamy slovosled po spojkách: und, aber, oder, sondern, denn, doch,
Heute abend bleibe ich zu Hause und sehe fern oder gehe ins Kino.
- nepriamy slovosled po spojkách: darum, deswegen, dann, trotzdem, also, sonst,
Hilf mir, bitte, sonst schaffe ich das nicht.
- dvojice spojok (zweiteilige Konjunktionen): nicht nur – sondern auch, weder –

noch, entweder – oder, sowohl – als auch,
Er ist nicht nur in Mathe gut, sondern auch in Chemie.

3.2.2 podrad'ovacie súvetie (Satzgefüge)

slovosled: Sie liest gerne, wenn sie Zeit hat.
Wenn sie Zeit hat, liest sie gerne.

Spojky (Konnektoren):

- der, die, das, wer, was, wie, wohin, womit,
Mir gefallen Städte, deren Straßen sauber sind.
- dass, so dass, wie, als, als ob, wenn, weil, da, obwohl,
Ich wünsche mir, dass du Glück hast.
- während, solange, seit / seitdem, bevor, bis,
Während du geschlafen hast, habe ich alles aufgeräumt.
- damit / um...zu, ohne dass / ohne...zu, statt dass / statt...zu,
Ohne dass ich es mit ihm verabredete, kam er. Ohne zu grüßen, verließ er den Raum.
- so – wie, je – desto, so – dass,
Je mehr du spielst, desto besser bist du.

Časová súslednosť (Zeitenfolge):

- súčasnosť dejov (Gleichzeitigkeit):
Ich schreibe einen Brief, während du nähst.
- predčasnosť dejov (Vorzeitigkeit):
Wenn/nachdem du den Brief geschrieben hast, bringe ich ihn zur Post.
Als/nachdem du den Brief geschrieben hattest, brachte ich ihn zur Post.
- následnosť dejov (Nachzeitigkeit): Ich warte, bis du ankommen wirst / ankommst.
Wir essen noch eine Kleinigkeit, bevor wir weggehen werden / weggehen.
- nereálne deje (Konjunktiv II): Wenn ich mehr Geld hätte, könnte ich mir ein schönes Haus kaufen. Wenn er nur früher kommen würde / käme!
- prítomnosť, budúcnosť: Du siehst so aus, als ob du krank wärest.

Nereálne deje (Konjunktiv II):

- prítomnosť, budúcnosť: Wenn ich mehr Geld hätte, könnte ich mir ein schönes Haus kaufen. Wenn er nur früher kommen würde / käme! Käme er früher! Würde er nur früher kommen! Du siehst so aus, als ob du krank wärest. Du siehst so aus, als wärest du krank.
- minulosť: Wenn ich mehr Geld gehabt hätte, hätte ich mir ein schönes Haus kaufen können. Wenn er nur früher gekommen wäre! Wäre er nur früher gekommen! Du machtest so ein Gesicht, als ob du krank gewesen wärest. Du machtest so ein Gesicht, als wärest du krank gewesen.

3.3 Nepriama reč (Indirekte Rede)

In der Auskunft wurde mir gesagt, dass der Bus um 16 Uhr abfährt.

”Mir geht es gut.” Er sagt, ihm gehe es gut. / ..., dass es ihm gut gehe.

”Wir kommen wohl noch rechtzeitig.” Sie sagten, sie kämen noch wohl rechtzeitig ”Ich war gestern zu Hause.” Er sagte, er sei gestern zu Hause gewesen. ”Wir haben ihn leider nicht gesehen.” Sie behaupten, sie hätten ihn nicht gesehen. ”Ich werde etwas später kommen.” Er sagte, er werde etwas später kommen. ”Wir werden etwas später kommen.” Sie sagten, sie würden etwas später kommen.

3.4 Jednoduchý a závislý neurčitok

3.4.1 jednoduchý neurčitok (der reine Infinitiv) po

- modálnych slovesách: Wir können heute länger bleiben.
- slovesách zmyslového vnímania: hören, sehen, fühlen, spüren; Siehst du ihn kommen?
- pohybových slovesách: gehen, kommen; Gehst du immer mit Hühnern schlafen?
- slovesách: lassen, lernen, lehren, helfen, bleiben, brauchen; Wir lassen ihn laufen.

3.4.2 neurčitok s zu (Infinitiv mit zu)

Er hatte vor, auszuwandern.

Es ist wichtig, regelmäßig zu trainieren.

Ich habe genug Zeit, mich auszuruhen.

Was hast du zu sagen? Die Regeln sind zu halten.

3.5 Neurčitkové vety (Infinitivsätze)

- Infinitiv I: Er wünscht sich, mit uns gehen zu können. Sie versprach, noch heute zu kommen. Er ist ausgewandert, um besser zu leben. Statt zu lernen, gingen sie ins Kino. Sie ging, ohne sich zu verabschieden.
- Infinitiv II: Ich glaube / glaubte, ihn einmal schon gesehen zu haben.
- haben, sein + zu + Infinitiv:
nutnosť: Ich habe viel zu arbeiten. Der Fall ist zu lösen.
možnosť: Die Unterschrift ist nicht zu lesen.

3.6 Vyjadrovanie modality

dürfen

dovolenie / zákaz: Sie dürfen (nicht) ein Wörterbuch verwenden.

výzva: Sie dürfen nicht alles glauben.

können

možnosť: Kannst du heute zu mir kommen?

schopnosť: Ich kann schwimmen.

dovolenie: Sie können hier rauchen.

predpokladaná možnosť: Das könnte stimmen.

mögen

vnútorná tendencia: Ich mag kein Sauerkraut. Ich möchte eine Tasse Kaffee.

müssen

nutnosť: Du musst pünktlich sein. .

rada, úloha: Ich muss zum Arzt.

sollen

povinnosť: Ich soll auf meine kleine Schwester aufpassen.

výzva: Du solltest endlich den Brief schreiben.

neistota: Sollte ich mich irren/geirrt haben?

wollen:

zámer, úmysel: Ich will nach Hause gehen. Er will Medizin studieren.

lassen:

dovolenie / zákaz: Lass mich das machen! Ich lasse dich (nicht) in die Disco.

výzva: Lass uns nach Hause gehen. Lass es dir schmecken!

odkaz: Meine Eltern lassen dich grüßen.

3.7 Zápor (Negation)

nein: Schläft sie? Nein, sie ist wach.

nicht: Wir arbeiten heute nicht. Wir arbeiten nicht heute, sondern erst morgen.

Wir haben lange nicht gearbeitet. Nicht alle haben Lust zu kommen.

nichts: Ich mache jetzt nichts.

kein: Das ist kein guter Vorschlag.

niemand: Niemand kann mir helfen.

4. Lexika (Lexik)

Žiak ovláda široké spektrum slovnej zásoby na stanovené témy a na oblasť jeho záujmov a budúcej profesie. Dokáže formulovať svoje myšlienky rôznym spôsobom bez opakovania rovnakých slov, neznáme slová dokáže nahradiť preformulovaním svojej výpovede. Receptívne si osvojil ďalšie lexikálne jednotky, aby bol schopný porozumieť ústnym prejavom a písaným textom obsahujúcim vyššie percento neznámych výrazov, ktorých význam je možné odhadnúť z kontextu alebo situácie. Osvojený rozsah slovnej zásoby mu umožňuje plynulo komunikovať aj

na rôzne abstraktné témy.

Žiak:

- si osvojí na úrovni B2 minimálne 4 000 slov produktívne a 1 000 slov receptívne.

Rozsah slovnej zásoby je daný:

- základnými tvarmi lexikálnych jednotiek: Freund, arbeiten,
- tvarmi odvodenými pomocou predpôň a prípon: Freundschaft, befreundet, bearbeiten, arbeitslos,
- zloženinami: Freundeskreis, Zusammenarbeit, arbeitssüchtig,
- zmenou slovného druhu: freundlich, Arbeit,
- tvorbou skrátených tvarov: Uni, Lok, Abi,
- používaním skratiek, cudzích slov, internacionalizmov: ICE, EU, online, Student.

Nevyhnutnou súčasťou aktívnej slovnej zásoby sú:

- ustálené predložkové väzby so slovesami, podstatnými menami a prídavnými menami: bitten um, stolz auf, Angst vor,
- kompenzačné vyjadrovanie: Ich brauche einen Flaschenöffner. Ich brauche etwas, womit ich die Flasche aufmache.

Úpravy cieľových požiadaviek na vedomosti a zručnosti maturantov z nemeckého jazyka úroveň B2 pre žiakov so zdravotným znevýhodnením

Žiaci so sluchovým postihnutím

Počúvanie s porozumením

Požiadavky, ktoré vyžadujú auditívnu skúsenosť, sa upravujú alebo vypúšťajú podľa druhu a stupňa sluchového postihnutia.

Zvuková stránka jazyka

Požiadavky súvisiace s výslovnosťou sa upravujú a nepresnosti výslovnosti v interpretovaní textu sa nehodnotia.

Nepresnosti vo výslovnosti nie sú prekážkou v komunikácii v nemeckom jazyku.

Žiaci so zrakovým postihnutím

Tematické okruhy

Požiadavky, ktoré vyžadujú vizuálnu skúsenosť, sa upravujú alebo vypúšťajú podľa stupňa zrakového postihnutia.

Čítanie s porozumením

Požiadavky, ktoré vyžadujú vizuálnu skúsenosť, sa upravujú alebo vypúšťajú podľa stupňa zrakového postihnutia.

Žiaci s narušenou komunikačnou schopnosťou

Cieľové požiadavky pre túto skupinu žiakov sú totožné s cieľovými požiadavkami pre intaktných žiakov.

Nepresnosti vo výslovnosti nie sú prekážkou v komunikácii v nemeckom jazyku.

Nepresnosti výslovnosti a plynulosti reči v interpretovaní textu sa nehodnotia.

Žiaci s telesným postihnutím

Cieľové požiadavky pre túto skupinu žiakov sú totožné s cieľovými požiadavkami pre intaktných žiakov.

Žiaci s vývinovými poruchami učenia

Cieľové požiadavky pre túto skupinu žiakov sú totožné s cieľovými požiadavkami pre intaktných žiakov.

Žiaci chorí a zdravotne oslabení

Cieľové požiadavky pre túto skupinu žiakov sú totožné s cieľovými požiadavkami pre intaktných žiakov.

Žiaci s autizmom alebo ďalšími pervazívnymi vývinovými poruchami

Cieľové požiadavky pre túto skupinu žiakov sú totožné s cieľovými požiadavkami pre intaktných žiakov.

Žiaci s poruchami správania

Cieľové požiadavky pre túto skupinu žiakov sú totožné s cieľovými požiadavkami pre intaktných žiakov.

Žiaci s poruchami aktivity a pozornosti

Cieľové požiadavky pre túto skupinu žiakov sú totožné s cieľovými požiadavkami pre intaktných žiakov.

Použitá literatúra

ŽILOVÁ R. a kol. 2009. *Pedagogická dokumentácia z nemeckého jazyka. Úroveň B2*. Štátny pedagogický ústav: 2009. 74 s. ISBN 978-80-89225-79-8.

Spoločný európsky referenčný rámec pre jazyky. Učenie sa, vyučovanie, hodnotenie. Bratislava: Štátny pedagogický ústav. 2006. 252 s. ISBN 978-80-89225-82-8.

Profile Deutsch, Langenscheidt Berlin, Nemecko. 2002, 168 s. ISBN 3-468-49463-7.